

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 573/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић адвокат из ..., против туженог А.Д. „КРУШЕВАЦПУТ“ из Крушевца, чији је пуномоћник Миљан Петровић, адвокат из ..., ради исплате, решавајући сукоб надлежности између Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, у седници већа одржаној дана 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу дана 15.08.2017. године ради накнаде штете на име регреса за коришћење годишњег одмора, трошкова исхране у току рада и зараде.

Основни суд у Крушевцу се, решењем П1 бр. 134/2020 од 25.05.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање овој парници и по правноснажности решења списе доставио Привредном суду у Краљеву као стварно надлежном.

Привредни суду у Краљеву није прихватио стварну надлежност већ је списе предмета, дописом П 342/2020 од 23.10.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уруђењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 ...18/20), Врховни касациони суд је установио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

У конкретном случају, решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године отворен је стечајни поступак над туженим, потврђено усвајање измењеног унапред припремљеног плана реорганизације и обустављен стечајни поступак над туженим.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног

супарничарства, а под тачком 4. да привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд, а према ставу 3. основни суд су у првом степену суди у стамбеним споровима, споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју је запослени претрпео на раду или у вези са радом и у споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Законом о стечају („Службени гласник РС“, број 104/09 ...95/18) уређени су услови и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима. Одредбама члана 1. Закона о стечају одређено да се стечај у смислу овог закона спроводи банкротством или реорганизацијом (став 2.), да се под банкротством подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица (став 3.), а под реорганизацијом намирење поверилаца према плану реорганизације и то рedefинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4.).

Одредбом члана 160. став 3. Закона о стечају прописано је да ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Применом наведених одредби, доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице, ранијег стечајног дужника, не наступају правне последице отварања и вођења стечајног поступка на основу члана 74. став 1. Закона о стечају. Самим тим нема услова за примену одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

У конкретном случају се ради о спору између физичког и правног лица, а против туженог је обустављен поступак стечаја због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, па произилази да се не ради о субјектима из члана 25. став 1. тачке 1. Закона о уређењу судова, нити о спору из тачке 4. истог става, те је применом члана 22. ставова 2. и 3. Закона о уређењу судова, за је суђење у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

На основу изнетог, Врховни касациони суд одлучио је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић